

Merhaba İstanbul

— AliKemal · 08 Ağustos 2015

Bir hallerdeyim, pislik diz boyu... İyice bozuldu bu şehir,sürekli benim dediğim dedik, diyor. Bir konsomatris kadar sırra vakıf...Ve sırdaş. Sır yüklü ketum.Konuşkan değil. Suskun. Hep sıkkın. Evde kalmış kızlar gibi bıkkın.Keçi gibi inatçı bir huysuz... Bu şehirde kalmak için direndikçe gitmek için mazeretler üretiyorum...Hepsi haklı mazeretlerimin, gitmeliyim...Gideceğim...elveda ziyan ettiğim yılların tarlası Eskişehir...Merhaba İstanbul!...kırmızı beyaza boyadığım beyaz sakallı noel'imipembe gagalı martılarımın kırık kanatlarına oturttumsana yolluyorum!Kendime ise kaygılarımı bıraktım...Ben ki, nefret edecek kadar kaygılanırım...Nefret, kanatları kırık martılarımın yol azığı...Fırtına var havada; yağmur yağmakta,yıldırımlar çarpmakta martıları...Yüreğimde kaygılara bağlı korkular,ellerimden bir şehrin silueti kaymakta... — Ya ayaklarım? — Onlar yere mi basıyor?— Yoksa, martı kanatlarında yolculukta mıyım hâla?...— Uçabiliyorlar mı martılarım, yıldırımlar altında?— Varabilecek miyim sana?...— Ya varamazsam? — İnadına varıp da ya kaybolursam?Kafam karmakarışık oldu; bu iş zorlaşmaya başladı biraz ... Kaygılarımı doldurdum kevgirebir nefretçilik yasasıyla,eledim,eledim...Sen kaldın kevgirde ey koca fahişe,ipimi kopartmışım ben deon dört milyon küsur gibi,geliyorum,memelerin arasına...Balık tutmak isteyeceğim bir kıyıda yüzün tüm balıkların!Beni rastgele dolaştıracak açık deniz rengi vapurların selamlasınlar sirenlerini çalarak;gelsinler arkasında sevişen köpüklerle, önüme dizilsinler...Kısacası,ey İstanbul, kafamı boşaltabileceğin her şeyi yapman için,ahir ömrümde, seninle eskimek,sonra da seninle ölmek istiyorum...

ALİKEMAL,SARIMSAKLI